

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie J.K.

po rozpoznaniu w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych na posiedzeniu bez udziału stron 19 września 2023 r.,

skargi nadzwyczajnej wniesionej przez J.K. od postanowienia Sądu Rejonowego w Radziejowie z 23 czerwca 2023 r., sygn. II Kp 25/23

pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 6 lipca 2023 r. J.K. (dalej: „skarżący”) wniósł osobiście skargę nadzwyczajną na postanowienie Sądu Rejonowego w Radziejowie z 23 czerwca 2023 r. (II Kp 25/23). Skarżący wskazał, że orzeczenie to jest sprzeczne z obowiązującym prawem. Pismem z 4 września 2023 r. skarżący wniósł również o całkowite zwolnienie go z kosztów sądowych oraz wyznaczenie mu pomocy prawnej z urzędu.

W odpowiedzi na powyższą skargę Prokurator Generalny pismem z 9 sierpnia 2023 r. podniósł, że skarżący nie jest podmiotem uprawnionym do złożenia skargi nadzwyczajnej, a co za tym idzie jego skarga powinna zostać pozostawiona bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na pozostawienie bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1093 ze zm., dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog jest zatem zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w nim, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia. Z uwagi na to, że skarżącemu nie przysługuje przymiot żadnego z wymienionych organów, należy uznać go za nieuprawnionego do wniesienia środka zaskarżenia jakim jest skarga nadzwyczajna.

W zakresie nieuregulowanym przepisami powyższej ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, w zakresie spraw karnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące kasacji (art. 95 pkt 2 u.SN). Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną. Z mocy art. 95 pkt 2 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 pkt 2 u.SN orzekł, jak w sentencji.

Z uwagi na pozostawienie skargi nadzwyczajnej bez rozpoznania, wnioski o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz o zwolnienie z kosztów sądowych, uznać należało za bezzasadne.

Z.G.

[ms]

